

Ο ΜΑΡΚΟΣ ΣΕΞΤΟΣ.

εἰς τὰ μέρη δους εἶχον ἀφῆσει πᾶν δ, τι ἀγαπητόν
εἰς αὐτούς, πλέον δὲν εὔρισκον ἢ τὴν ἐρημίαν, τὴν
καταστροφὴν καὶ τὸν θάνατον!

Ἡδη οι πάθεια διήγειρε τὴν συμπάθειαν τοῦ κοι-
νοῦ πρὸς τὰς δυστυχίας ταῦτας, ήταν δὲ οἱ Μάρκος Σεξ-
τος ἐπεράνη ὡς τρομερὰ ἀλληγορία, καὶ μὲ τὰς ἐ-
πιφωνήσεις τοῦ θαυμασμοῦ ἀνεμίχθησαν λυγμοὶ
καὶ θρῆνοι,

Ἡ νεκρὰ ἔκεινη γυνή, δύσκολος αὐτὸς δὲ παρα-
καίριως ἀνακληθεὶς ἀπὸ τὴν ἔζορίαν καὶ δοτὶς μέ-
νει ωρδὸς, ἀκίνητος, ἀλλαλος, δῆλος θεοβασιμό-
νος εἰς τὴν ἀπελπισίαν του, ἀποτελοῦσιν ἀξιοθαύ-
ματον τραγῳδίας ὑπόθεσιν καὶ δὲ τρόμος θν ἐμ-
πνέει θὰ ὑπερέβαινεν ἵσως τὰ δρια ἀπερ ἡ τέχνη
πρέπει νὰ ἐπιβάλῃ εἰς ἑαυτὴν, ἀν τὸ ἀποτέλεσμα
δὲν ἐκολάζετο διὰ τῆς γλυκείας ἀντιπαραθέσεως
τῆς νεάνιδος ταῦτης τῆς λειποθυμημένης. — Τοῦ-
λάχιστον δὲ δυστυχὴς ἔζοριστος δὲν ἀπώλεσε τὸ
πᾶν δεσμός τις πὸν συνδέει ἔτι μὲ τὴν ζωὴν.
Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰκόνος.

Ο δὲ Πέτρος Γουερίνης ἐγεννήθη εἰς Παρισίους
τῷ 1774, ἐμαθήτευσε δὲ παρὰ τῷ Ρενώλτ. Ἐγρά-
ψετην Φαιδραν καὶ τὸν Ἰππόλιτον καὶ τὴν προσ-
φυσην τοῦ Ασκληπιοῦ τῷ 1802. Τῷ 1808 τὸν
Βοραπέτην συγχωροῦντα εἰς τοὺς στασιαστὰς

τοῦ Κατρου. Τῷ 1810 τὴν Ἀγδρομάχην, τὴν Αυ-
γῆρ καὶ τὸν Κέφαλον. Μεταξὺ δὲ τῶν λαμπρο-
τέρων ἔργων του καταριθμοῦνται ἡ Κλυταιμή-
στρα ἐτοίμη νὰ δολοφονήσῃ τὸν Ἀγαμέμνορα, δὲ
Αἰρίας καὶ ἡ Διδώνη, δὲ Ορφεὺς χλατώρ ἐπὶ τοῦ
τάφου τῆς Εὐρυδίκης κ.λ.

Ονομασθεῖς δὲ καθηγητής τῆς Ἀκαδημίας τῶν
ώρχιων τεχνῶν τῷ 1814, ἐκλεχθεῖς, τῷ 1815,
μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου, δὲ Γουερίνης ἐπέμφθη τῷ
1822 εἰς Ρώμην ὡς διευθυντής τῆς Γαλλικῆς Ἀ-
καδημίας. Ἐπιστρέψας εἰς Παρισίους τῷ 1829
ώνομάσθη βαρόνος, ἀπέθανε δὲ εἰς Ρώμην τῷ 1833.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Εἰς δίμηνον σιωπὴν ἡ ἀνάγκη μᾶς ὑπέβαλε:
τὸν κανόνα τοῦτον θρησκευτικῶς ἐκπληρώσαντες,
παρουσιαζόμεθα ἐμπροσθεν ὑμῶν, ἀναγνωσται, δ-
πιας σκιαγραφήσωμεν μὲ τὴν συνήθη ἀμερολη-
ψίαν μας τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ συμβάντα. — Θέλο-
μεν μεταβῆ ἀπὸ τὴν Δύσιν εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ
ἀπὸ τὴν Αρκτον εἰς τὴν Μεσημβρίαν ταξιδεύο-

τες διὰ ξηρᾶς; πιθανὸν νὰ περιπλανθῶμεν ἐπ' ὀλίγου εἰς τὸ ἀπέρχοντον χώρας τῆς οἰκουμένης, ἀλλὰ διὰ τῆς πυξίδος ήν απεκτήσαμεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ θά εἰσέλθωμεν ἀβλαβῶς εἰς τὸν λιμένα τῶν σιδήσεων.

Τὸ μέγα δράμα τῆς Ἀνατολῆς οὐ μόνον δὲν ἐτελείωσεν εἰσέτι, ἀλλὰ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ λαμβάνει νέας περιπλοκάς. Ή μεταξὺ Αὔστριας καὶ Πρωστίας διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς συνθήκης τῆς 2. Δεκεμβρίου π. Ε. καθ' ἣν ἡ πρώτη ἐζήτει τὴν συγκεντρωσίν στρατοῦ εἰς τὰ σύνορά της, ἡ νάγκασεν αὐτὰς νὰ ἐγκαλέσωσι τὸ ζήτημα εἰς τὴν Γερμανικὴν Δίαιταν. Αἱ δύο αὗται Δυνάμεις δι' απείρων διακονώσεών των διεσάριζαν ἐκάστη κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν ἔννοιαν τῆς συνθήκης, ἡ μὲν Αὔστρια ὑποστηρίζουσα ὅτι ἐπαπειλεῖται ἡ ἀπεκράτεια τῆς διὰ τῆς εἰσβολῆς ρωσικοῦ στρατοῦ, ἡ δὲ Πρωστία διεπειρούζουμένη ὅτι κανεὶς κίνδυνος δὲν ὑπάρχει. Τὸ ζήτημα ἐτέθη εἰς τὴν Δίαιταν οὕτως «Ο Γερμανικὸς στρατὸς πρέπει νὰ κινηθῇ; ἡ ἀνεξχρησία τῆς Γερμανίας ἐπαπειλεῖται;» — Ή Δίαιτα ἀπεράθη ὄριστικῶς ὅτι διαστρατός τῆς πρέπει νὰ ἐτοιμασθῇ μόνον. Οὕτως ἡ Πρωστία ὑπερίσχυσε λαβοῦσα τὴν πλειονψηφίαν τῶν Γερμανικῶν Κρατῶν, ἡ δὲ Αὔστρια, μὴ δυνηθεῖσα νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπόν τῆς μετεχειρίσθη ἄλλο μέσον. — Ἐποδοκάλεσεν δοσακράτη τῆς Γερμανίας θελήσωσιν, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀπόρρατιν τῆς Διαιτῆς, νὰ ἀκολουθήσωσιν αὐτὴν, ἀν αἱ περιστάσεις τὴν ἀναγκάσωσι νὰ λάβῃ τὰ δόπλα κατὰ τῆς Ρωσίας, ἐγγυωμένη τὴν ἀκεραιότητα τῶν χωρῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπουργικὴ κοίσις ἔλαβε χώραν κατὰ συνέπειαν συζητήσεως ζωηρᾶς γενομένης ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, περὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ Αγγλικοῦ στρατοῦ ἐν Κριμαίᾳ. Ο. Κ. Ρέβούκ ἀπὸ τοῦ βήματος ἐστιγμάτισε τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι, κατώρθωσε ν' ἀποδοκιμασθῇ τὸ ὑπουργεῖον διὰ μεγίστας πλειονψηφίας, καὶ ἐπέφερε τὴν πτώσιν τῶν ὑπουργῶν Ρούσελ, Αἴθερδίνου, Νιουκάσλ, ὃ δὲ Παλμερστών εἶχεν ἀναλάβει τὸν σχηματισμὸν νέου ὑπουργείου. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἡ Αγγλία ἔμενεν ἀνευ ὑπουργείου, τέλος δι Παλμερστών ἔγινε Πρωθυπουργὸς προσθεῖς ἔνα μόνον ὑπουργὸν εἰς τοὺς ἥδη ὑπάρχοντας, τὸν Δόρδον Παγκυούρ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἀλλὰ ὁ βουλευτὴς Ρέβούκ δὲν ἔμεινεν εὐχαριστημένος. Κατώρθωσε διὰ τῆς βουλῆς τὴν σύστασιν ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ὅπως ἐξετάσῃ τὰ τῆς Κριμαίας. Ἐνδόσαντος δὲ τοῦ Παλμερστώνος εἰς τὴν πρότασιν ταύτην καὶ εὐχαριστηθέντος μόνον νὰ δινομάτῃ ἐκ τῶν δέκα ἐννέα μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ ἐπτά ἡ Κυβέρνησις, οἵ τρεις ὑπουργοὶ Γλάδστων, Ερβερ, καὶ Γραχζύ παρητήσαν καὶ αὐθίς. Οὕτω λοιπὸν δι Παλμερστών ηναγκάσθη νὰ προσλάβῃ πάλιν τὸν Κ. Ρούσελ, ἔκτακτον ἀπεσταλμένον εἰς τὴν ἐν Βιέννη σύνοδον,

καὶ τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς ὡς πρωθυπουργὸς νὰ σχηματίσῃ ὄριστικῶς πλέον τὸ ὑπουργεῖον.

Ἐν Γαλλίᾳ πολὺς λόγος γίνεται περὶ τῆς περιοδείας τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων ἐν Κριμαίᾳ· πολλαὶ προστοικασίαι γίνονται περὶ τούτου, ἀλλὰ αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες βεβαιοῦσιν ὅτι κατὰ τὸ παρόν ἀνεβλήθη τὸ ταξίδιον τοῦτο.

Η Σαρδηνία, δυνάμει συνθήκης συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας, τὴν δύοιαν μετὰ τῶν Ἀγγλῶν ἔκλεισε, στέλλει στρατὸν ἐκ δεκαπέντε χιλιάδων εἰς Κριμαίαν. — Η Πορτογαλία, Ισπανία, εἰσέτι δὲν ἀπήντησαν ὄριστικῶς εἰς τὰς προσκλήσεις τῶν Ανακτοβουλίων Λονδίνου καὶ Παρισίων, η δὲ Κυβέρνησις τῆς Νεαπόλεως ἡρνήθη νὰ στείλῃ στρατὸν καὶ νὰ λαβῇ μέρος, ὡς λέγεται, εἰς τὸν αἷματηρὸν τοῦτον πόλεμον.

Η Ρώσσια διὰ τῆς τελευταίας αὐτοκρατορικῆς διακηρύξεως, τῆς προσεκάλεσεν δόλον τὸν λαόν της εἰς τὰ δόπλα, διὰ νὰ σώσῃ τὴν ἀνεξχρησίαν τῆς ἀπειλουμένην. Τὸ σωτήριον τοῦτο μέτρον μετεχεισθη, ὡς λέγει, διότι βλέπει τὰς δύο μεγάλας Δυνάμεις Γαλλίας καὶ Αγγλίας ἐπιζητούσας τὴν συμμαχίαν τῶν μικροτέρων Κρατῶν. Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ἐκ Πετρουπόλεως ἡ Ρώσσια ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σαρδηνίας, διότι ἐν εἰρήνῃ μετ' αὐτῆς εὑρίσκομένη στέλλει στρατὸν ἐν Κριμαίᾳ. — Εξ πόλεις τῆς Ρώσσιας, ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσαι τὴν Μόσχαν, προσέφερον ἐκατὸν ἑδομήκοντα ἐκατομμύρια ρούβλια ἀργυρᾶ διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου.

Ἐν Κριμαίᾳ δριστικὴ μάχη εἰσέτι δὲν ἐδόθη οἱ Αγγλογάλοι καταγίνονται εἰς ἕργα κολοσσαῖα τὰ πάντα προμηνύουσι τὴν λύσιν τοῦ δραματος τούτου. Οἱ Ρώσσοι, ὡς φάίνεται, δραστηρίως ἐτοιμάζονται εἰς ἀντίστασιν καὶ στρατὸς πολυάριθμος εὑρίσκεται ἥδη ἐν Κριμαίᾳ μετὰ τῶν δύο Μεγάλων Δουκῶν Μιχαὴλ καὶ Κωνσταντίνου. Άφ' ἑτέρου οἱ Γάλλοι καθημερινῶς λαμβάνουσι νέας ἐπικουρίας. — Ο Ὁμέρ πασᾶς πρὸ ἡμερῶν ἔφθασεν εἰς Εὐπατόριαν καὶ ἡρωικῶς ἀντεστάθη, ὡς λέγει ἡ διαταγὴ τοῦ στρατάρχου Κανρομπέρ, εἰς τὴν προσβολὴν ἣν τῷ ἔκκαιμ τῇ 5 Φεβρουαρίου, δι Ρωσσικὸς στρατὸς. Οἱ Ρώσσοι ὑπεχώρησαν ἐν ταξίδει χωρίς νὰ καταδιωχθῶσιν ὑπὸ τοῦ θωμανικοῦ στρατοῦ, δι Ομέρ πασᾶς, ὡς λέγουσιν, ἔδειξεν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην μεγίστην φρόνησιν.

Με δόλην τὴν φιλοπόλεμον ταύτην διάθεσιν τῶν μεγάλων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης ἡ περὶ Εἰρήνης ἐλπὶς δὲν ἐξέλιπεν.

Ἐν Βιέννη συγχροτεῖται συμβούλιον τῶν μεγάλων Κρατῶν Αγγλίας, Γαλλίας, Ρωσίας, Τούρκιας, Αὔστριας, ἵστως δὲ καὶ Πρωστίας διὰ νὰ σκεφθῇ κατὰ πόσου οἱ τέσσαρες δροι οὓς παρεδέχθη ἡ Ρώσσια ἐξασφαλίζουσι τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης καὶ ὅποιαν ἐξήγησιν δίδει εἰς αὐτούς. Αντιπρόσωποι τῆς μὲν Αγγλίας είναι δι Ρούσσελ, τῆς δὲ Ρωσίας δι Τιτώφ, τῆς Αὔστριας δι Πρό-

κες, τῆς Γαλλίας ἄγνωστος εἰσέτι, πρόσθετοι πάρ' τούς; ὑπουργούς καὶ τοὺς; τακτικούς; Πρέσβεις;

Αἱ ἐφημερίδες Βεβραιοῦσιν ὅτι μέχρι τῆς 15/27 Μαρτίου τὸ συμβούλιον θέλει κάμει ἐναρξῖν τῶν ἔργων τὸν τοῦ ἀποφάσεων του τὰ ἕδωμεν ἂν, δόπλεμος θέλει διαρκέσει ἐπὶ πολὺ, ἀνθετασθῆ ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν εἰς τὴν Εὐρώπην ἢ τούναντίον ἢν η εἰρήνη ἀναλάμψῃ ως φρεινὸς ἀστήρ.

Κατὰ τὴν 15 Φεβρουαρίου σεισμοὶ δυνατοὶ γενόμενοι ἐν Σικελίᾳ, συνεπείχ ἐκρήξεως φρικώδους τῆς ἀσβέτου Αἴτνης, κατέχωσαν τὴν ὡραίαν καὶ τερπνὴν πόλιν Κατάνην κατοικουμένην ὑπὸ 60 χιλιάδων ἄνθρωπων περίπου. Θύλομεν δημοσίευσει ἀμέσως τὴν περιγραφὴν τοῦ τρχικοῦ τούτου συμβάντος, ἥματι αἱ ἐρημερίδες καταχωρίσωσι τὴν λεπτομέρειαν τῶν φρικωδῶν τούτων ὠρῶν.

Δύστυχῶς ἡ ἐπιφρίδη τῆς ἐκρήξεως ἐξετάθη μακρὰν, διότι ἵσως ἔνεκεν ὑπογείου συγκοινωνίας συγχρόνως ἐγένετο σεισμὸς φωνερὸς καὶ ἐν τῇ Μετρό Άστρα ἡ ὡραία πόλις Προύσσα ὑπέστη πολλὰ δεινά· δυσχήλιοι περίπου ἄνθρωποι ἐνταφιάσθησαν ὑπὸ τὰ ἔρεπτα, ἐκτὸν εἴκοσι μιναράδες ἐκτηνίσθησαν καὶ πολλαὶ οἰκίαι κατεστράφησαν. — Ο σεισμὸς οὗτος συνέβη καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς Σάμον, ἰσχυρὸς μὲν, οὐχὶ διὰ καὶ καταστρεπτικός.

Η ἀποκρέων παρῆλθεν ως ἀστραπὴ ἀνευ θεατρικῶν πιραστάσεων· τοῦτο ἔξισημείωτον. Ἄλλη ἡ πρώτευστη αὐτὴ καθ' ἐμποτὴν προσούσαζε θεάτρου ποικιλῶν σκηνῶν, τὰ δὲ πρόσωπα τοῦ δράματος ως πάντοδύναμα δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε νὰ συριχθεῖσιν, οὔτε νὰ χειροκροτηθεῖσιν. Η διήγησις συμβάντων τινῶν δύνατος νὰ σύρῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας τοὺς κεραυνούς, τοῦ Δός, καὶ τῇ ἀληθεῖᾳ τοιχύτη δοκιμασία δὲν εἶναι ποσῶς τῆς αρεσκείας μη.

Τὸ κοινὸν ἵσως ἀδίκως ἀπεδοκίμασε τοὺς χορούς τῆς λέσχης, καὶ ἀπόδειξις εἰναι· ἡ ἑζή. — Ενῷ εἰς τὸν χορὸν τῆς 25 Ιανουαρίου προσεκλήθησαν πλέον τῶν διακοσίων οἰκογενειῶν, τράκοντα δικτὼ μόνον κυρίες παρευρέθησαν, ἐξ ὧν αἱ δέκα ἤταν εἰς τὸν παγετὴν τῆς Αγίας τῆς ἐπτά εἰς τὸ φινόπιρον, ἔτι μόνην γνήθη ἡ, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς ὡριμον στάσιν... Ο στολισταδις τῶν κυρίων ἦτο μετριώτατος· ἐκτὸς τριῶν ἢ τεσσάρων αἱ λοιπαὶ δὲν ἐσυμβούλευθησαν τὸν καθηρέπτην· ἔτι μόνον λευκὸν ἀλλὰ σιωπηλὸν ρόδον ἐνητχόλει κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην τὴν συνάθροισιν, οἱ δὲ ἔνοι αδίκως ἀπεφάνθησαν ὅτι ὡραίότης δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς Ἀθήνας. Αὖτις Ἰόνιοι νῆσοι ἔστελλον τὰ ρόδα τῶν, τὸ Αἰγαῖον τὰς ἀμαζόνας του, δέ Βέσπορος τὴν χρυσαλλίδα του, ἡ Ἐρμούπολις τὴν βασιλισσάν της, τὸ Φάναριον τὰς Βασιλιάν του, βεβίως δὲ πρῶτος χορὸς ηθειέ λέμψει, οἱ δὲ ἔνοι αδιωματικοὶ ηθελον λαβεῖ ἀλλην ἴδειν περὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ὡραίου φύλου. Ήδεικτον νὰ συνδράμωσι τὰς χήρας καὶ

τὰ δρφκνὰ ἡτον θεάρεστος· εἰς τοῦτο οὐδεὶς ἀντιλέγει· ἀλλὰ μήπως τοῦτο δὲ, κατωρθοῦστο ἀνευ τῶν χοροποδημάτων; Όπως καὶ ἀν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα 8,960 δραχμῶν εἰσεπράχθησαν καὶ διενεμήθησαν μὲ τὴν μεγαλειτέρον ἀκρίβειν εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ορφανά τῶν ἐκ χολέρας ἀποθανόντων· κατὰ τοῦτο χρωστοῦμεν νὰ ἀπονείμωμεν τὰς εὐχαριστήσεις μας εἰς τὸν ἐφευρετὴν καὶ τοὺς ἔκτελεστας τῆς φιλανθρώπου ταύτης πράξεως.

Εἰς τὸ δεύτερον χορὸν τὴν 2 φεβρουαρίου, τὰ ἐπιπλα πάμπολλα καὶ αἱ κυρίαι καλήτερον ἀδεδυμέναι· ἡ νεολαία τοῦ Γυμνασίου εἰς κίνησιν οἱ νεοί ἀντεπροσώπευον τοὺς πατέρας των χορεύοντες δι' ὅλην τὴν οἰκογένειαν. — Ο τρίτος χορὸς τὴν 4 φεβρουαρίου ἡτον ζωηρότερος· διάριμδος τῶν κυριῶν δὲν ὑπερέβαντε τὰς τετσαράκοντα δύο λευκὰ ρόδα ως ἀντίζηλα καὶ ἀντιθέτου χχρακτήρος ἐπεκοάτουν τὴν ἐσπέραν τεύτην καὶ θωμάζοντο, ἀλλὰ ἡ κορωνίς, ἐκείνη ἡτις διὰ τῆς παρουσίας της ἔδωκε ψυχὴν εἰς τὴν αἰθουσαν ἡτον η Κ. *. *. *. Ἐνδυμα πυρρόχρων, μαργαρίταις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ανθοδεσμη καμελίας, ἀνὰ χειράς, ιδοὺ στολισμὸς ἀπλοὺς ἀλλ' ἐκλεκτοί· διταν τὸ κάλλο, συνοδεύεται μὲ ἀρέλειαν φιλάρεσκον ἡ ἐπιτυχία εἰναι ἀφευκτος.

Ίδου καὶ ἀνέκδοτον.

Κυρία τις, οὐχὶ εὐκαταφρόνητος, ἀνυπόμονος νὰ λάμψῃ εἰς τὸν τελευταῖον χορὸν τῆς λέσχης, ἐπὶ δεκαπέντε ημέρας ἑζήτει εἰς τὰ ἐμπορικὰ φόρεμα τῆς ἀρεσκείας τῆς τέλος ἐξελέξετο τὸ κίτρινον χρῶμα· ἐνεδύθη λοιπὸν ως ἐνόμισε πλέον φιλαρέσκως· καὶ ἀπῆλθεν ἀλλ' ως ἐκ τῆς μεγάλης λάμψεως, τῶν φώτων τῆς λέσχης τὸ φόρεμά της ἐφαίνετο παλαιόν· εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς ἐφερεν ἄνθη, ἀλλ' ἡ ζωηρότης, αὐτῶν δὲν ἀνταπεκρίνετο πρὸς τὴν χλωμὴν ὄψιν τοῦ προσώπου της· ἀποτυχία πληρεστάτη... ἡ κυρία τὸ ἐνότητε, διότι ἀπὸ τὰς γυναικας, καθε ἄλλο λείπει παρχ ἡ ἀγγίνοια· ἐξελεπιν δις δὲν περιεκυλοῦτο απὸ τούς χορευτὰς καὶ τὰ λοζοειδή βλέμματα τοῦ γυναικείου φύλου διατήν ἡτον ἐζηγηματικά... Ἀπεφάσιτε λοιπὸν νὰ γίνῃ παρὰ τὸ σύνθετον ζωηρά καὶ τοιουτοτρόπως νὰ ἐπιτύρη τὴν προσοχὴν τῶν κυρίων· τὸ τέχνασμα τοῦτο κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον ἐπέτυχεν, εἰς ὅλην ὡραν περιεκυλώθη ἀπὸ νεαίσκους, οἵτινες δὲν εύρισκον κυρίας νὰ χορεύσωσιν, ἀλλ' οἱ χρυσεύραντες, ω! οὗτοι δὲν τὴν ἐπλησταζον ἰθαύμαζον τὰ ρόδα, τὰ ία, τὰς χρυσαλλίδας, οὐδὲ προσοχὴν κανεὶς ἔδιδον εἰς τὰ θιληγήτρα της τοῦτο προσέβαλε τὴν φιλοτιμίαν της, προσεποιήθη ημίκρανίαν, δὲν ἡθελητε νὰ χρείση, ἀνεγάρθεις καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ φέρῃ πλέον ἀλλὰ ἐνδύματα εἰκῇ ζωηροῦ χρώματος.

Ἄς ἐλθωμεν καὶ εἰς τὰ σπουδαίατερα. Ή θουλὴ πρὸ εἰκοσιν ημερῶν ἔρχεται τὰς ἱρατίσιας της. Αἱ ἀρχαιρεσίαι ἐνηργήθησαν δι εἰενθέρας ψηφηφορίας καὶ ως ὑποψήφιοις τεθεῖς τοῦ ὑπουργέον δ. Κ. Στάθης, ἐκείνη ἐπιτυχη παμψηφει. Δύο ἐπερωτήσεις ἐγέ-

νοντοί εἰς τὰ βαύλευτικά σώματα όπωσδεν απουδαίαι. Εἰς τὴν Βουλὴν ἡρωτήθη ὁ πρωθυπουργὸς περὶ τῆς ἐπιστολῆς ἣν ἔγραψεν ὁ γερουσιαστὴς Καὶ Παλλιμίδης πρὸς τὸν Καβουλῆ ἐφένδην. Οἱ πρωθυπουργὸς ἀπάντησεν, ὅτι ἀπὸ τρίτου γνωρίζει τὴν ὑπαρξίν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ητος ἔφερε πρασκόμι ματαί εἰς τὴν διαπραγμάτευσιν τῆς συνθήκης, θέλει δὲ ὅμιλόν τοι τοῦ ἀγτικειμένου τούτου ἐκτάσει, ἄλλως ἐλπίζει, ἀναγγείλει εἰς τὴν Βουλὴν την τελείαν ἀποπεράτωσιν τῆς συνθήκης μετὰ τῆς ὅμωμανικῆς, πύλης ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐξητάσθη λόγος διατί καταχρατεῖται εἰς τὰς φυλακὰς ὁ Γερουσιαστὴς Κ. Σπ. Μήλιος ὁ Κ. Πριβελέγιος ἐπέκρινε μὲ πόλλην πικρίαν καὶ λογικήν την πρᾶξιν ταύτην, ἥν ἔχαρακτήρισε καὶ παράνομαν. Οἱ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης θελήσας νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ ὑπουργεῖον ἔπεισεν εἰς λαβύρινθον, εἰς τὸν ὅποιον βεβαίως ἦθε λε καταποντισθῇ, ἀν δὲ πρωθυπουργὸς δὲν τὸν ἐσωζεν, εἰπὼν, ὅτι μετὰ δύο ἡ τρεῖς ἡμέρας καθηποβάλλεται τὸ ζήτημα εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ἀναῦτη ἔξαξῃ ἐτῶν Ἕγγράφων τὴν ἐνοχὴν τού, θέλει καταγοροθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἄλλως ἀπολύτατη. Οὕτω τεθέντος τοῦ ζητήματος, δὲν ηδύνατο πλέον κοινοβουλευτικῶν νὰ ἔχαρολουθήσῃ ἡ σύζητσις ὡς προδικαζομένης τῆς ὑποθέσεως.

Διάφορα νομοσχέδια καθυπεληφθηταν εις την
βουλὴν, τὸ περὶ γραμματοσήμου, τὸ περὶ ταχυ-
δρομικῶν τελῶν τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν
συγγραμμάτων, περὶ τιμολογίου[τελ.]

Περὶ τὰ μέτα τοῦ παρελθόντος μηνὸς λυπηρὸν συμβένει ἡ κολούθησεν εἰς Ἀθήνας ὁ Συντάκτης τῆς Ἐλπίδος Κ. Κ. Λεβίδης ἐφυλακισθή, διότι δῆθεν ἐδημοσίευσεν εἰς τὰ φύλλα τῶν ἐπαρχῶν, αλλ' οὐ-
χὶ καὶ τῇ πρωτευόντῃ, εἰδῆσιν περὶ τοῦ συμμα-
χικοῦ δρατοῦ, μετενεγκών αὐτὴν εἰς τὰς στήλας, τὴν
ἐρημερίδος του ἐκ τοῦ Τεργεσταίου Παρατηρητοῦ.

Οπως δὲ κατορθώθη ἡ προφυλάκισίς του επικύρη δεῖσαχγγελεὺς Κ. Κονδόσταυλος, νέος μὲν πτιδείαν καὶ ανεξχρητησίαν χρακτήρος, ὡς καὶ οἱ ἀνακριταὶ Δημητριαδῆς καὶ Σηκιόπουλος, ωμὴν ἐνδόσχαντες νὰ ἔχοδιθή ἔνταλμα συλλήψεως ἐπι- ἐγκλήματι καθοιώσεων.

Βεβαιούνται ότι είναι κωνσταντινουπόλεις υπεγράφη μεταξύ της Οθωμανικής Πύλης και της Ελλάδος εμπορική και πολιτική συνθήκη, άφαρεθέντος μόνον τοῦ περὶ ιθαγενείας ζητήματος. Αἱ ἐμπορικαὶ λοιπὸν καὶ διπλωματικαὶ σχέσεις τῆς Ελλάδος μετὰ τῆς Τουρκίας δύσωνύπω ἐπιγναλαμβάνονται, πρὸς κοινὴν εὐχαριστησιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. — Τῇ 24 Φεβρουαρίου δὲ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀνέγνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν ἔγγραφον κατὰ τοῦ Κ. Σπ. Μηλίου, ἐπέχον τόπον κατηγορητηρίου καὶ καθυπέβαλεν εἰς τὰς Βουλὰς, ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἔγγραφα, ἀνήγγειλε δὲ ὅτι δὲ Γερουσιαστὴς Κ. Σπ. Μηλίος ἐντὸς διλίγων ἡμερῶν φέρεται εἰς Ἀθήνας. Ἀναγγέλλομεν προσέτε καὶ τὴν παραίτησιν τοῦ Κ. Κανάρη, ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Τοῦ ὑπουρ-

γείου τούτου τὴν διεύθυνσιν ἐπεφορτίσθη προσωπικῶν αὐτοῦ οὐαὶ τοῦ Κ. Καλέργυστος στὸν Λαζαρέα τοῦ Σεπτεμβρίου 1867.

Εἴλεγέ ποτε ο Άλεξανδρος Σωτησός. Τρεις πολιτικαὶ ἐφημερίδες σπουδαῖαι ἐστίγασαν εντὸς δαλίγου χρόνου οἱ Αἰών, η Ἐλπίς, καὶ τὸ Πανελλήνιον, αἱ πρώταις ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, η ἄλλη δὲ ἔλλειψιν κυβερνητικῆς συνδρομῆς. Ἐπαυσε προσωρινῶς καὶ η Ἀνατολὴ, ἀφοῦ ἐφώτισε τὸ κοινόν, διὰ γ' ἀνταλλῆξε τὸ δύνοντα τῆς μὲν τὸ Λέσσιον . . . Ἀνεφένθησαν ἀπειρονικά ἄλλαι παχτριωτικαὶ, θύνικαὶ, ἀνεξάρτητοι!! Τὰ πάρτα ὑπέρ τοῦ λαοῦ, κράζει η μία κρούσσα τὴν θύραν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου. 'Ο Θεὸς γὰ εὐλογήσῃ τὰ ὅπλα τοῦ Συμμαχικοῦ στρατοῦ, λέγει ή ἄλλη, χαιρετῶσα κάθε πρωΐτην τοὺς θυρωροὺς τῶν δύο πρέσβεων. — 'Ο Γορτλακώρ, ο Μετζικώφ, οἱ δύο θυσίες ἔρθαναν εἰς Κρηματαρ, λέγει η τρίτη, δύως γίνη ἐπιζήτητος. Κρούει τὸ Τύμπανον ἐκ τοῦ δωματίου ἐνδε γραφείου ἐτέρα διὰ νὰ ἔξυπνισῃ τὸν ὑπουργόν ὃς ἀλιστήτης! Ὁ χαμέρπεια!! Μόνη η Ἀθηνᾶ διὰ τῆς γεροντικῆς φρονήσεως της τὸν καιρὸν ἐξαγοραζομένη, πότε ἐπικρίνουσα καὶ πότε λιθανόν προσφέρουσα εἰς τοὺς δυνατούς τῆς ἥμέρας τακτοποιεῖ τὰ συμφέροντα τῆς ἑταίρειας δομονομίας τας.

της εφημεριογραφίας· ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ.

ШОІКІЛА